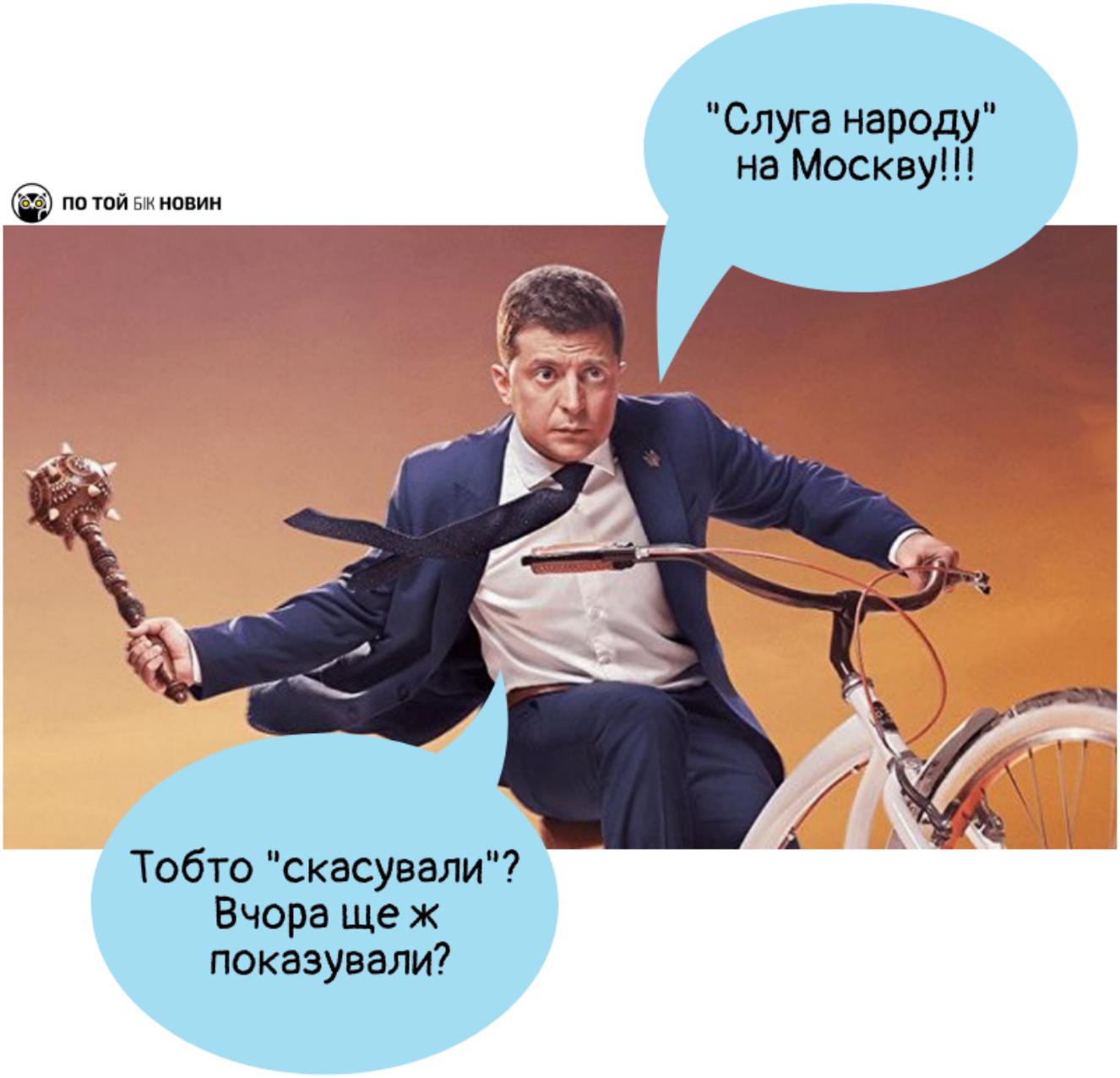
„Слугу народа“ зняли з етеру російського телеканала

Один день. Рівно стільки протримався український серіал «Слуга народа» на російському каналі ТНТ. Спочатку з нього вирізали жарт про Путіна http://bit.ly/38qP2MB, а потім взагалі зняли з етеру.

Раніше в телепрограмі було написано, що серіал, в якому головну роль виконав чинний президент України Володимир Зеленський, транслюватимуть щонайменше 12 і 13 грудня. Однак

тепер у цей час там вказані інші фільми. При чому вони кілька разів змінювалися – це свідчить про те, що рішення ухвалювалося поспіхом.

На каналі заявили, що від самого початку не збиралися показувати більше трьох серій. Анонс про щоденний показ був лише «маркетинговим ходом з підвищення впізнаваності платформи».

У травні компанія «Яндекс» придбала в міжнародного дистриб'ютора Eccho rights ексклюзивні права на інтернет-показ на території Росії серіалу «Слуга народа». Цей же дистриб'ютор ухвалював рішення про продаж прав на трансляцію серіала російському „ТНТ".

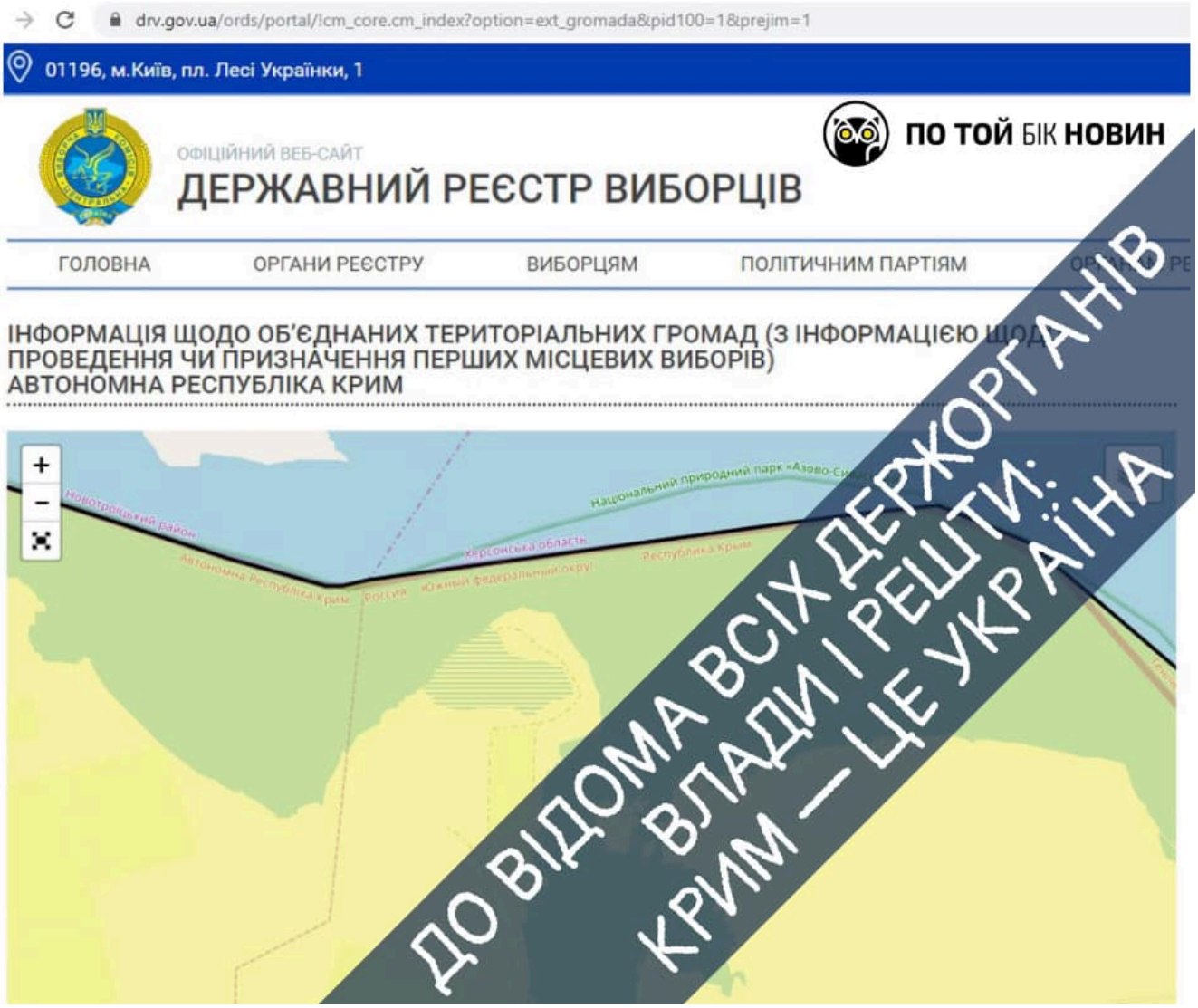
У студії „Квартал 95" не відповіли на запитання, на яких умовах здійснюватиметься показ „Слуги народу" на російському телеканалі, а також чи отримає студія роялті з цього показу http://bit.ly/2YDFGsa

P.S. Не думали, що доведеться перевіряти цю інфу. Ніби ж все і так зрозуміло. Але #дякуємощопишете!

Держреєстр виборців позначив Крим російським

UPD: Інформацію на картах уже оновили. Наразі Крим не позначається як РФ. Читайте у коментарях офіційне роз'яснення. Також пояснення є в тексті посту нижче.

Крим – це Україна. Це варто затямити усім. Особливо державним органам влади.

Держреєстр виборців України на мапі об'єднаних територіальних громад, що розміщена на їхньому сайті, позначив Крим як російський «Южный федеральный округ» http://bit.ly/2rrF4Kf При чому ця позначка чергується з коректним написом «Автономна Республіка Крим». Хочеться вірити, що це помилка, а не політика «і вашим, і нашим». Щоб, часом, ніхто не образився?

Переконайтеся самі: переходимо на сайт Держреєстру й обираємо на головній сторінці розділ "Об'єднані територіальні громади". З'являється мапа України, поділена на регіони. Натиснувши на контур півострова, наближуємо його межу з Херсонською областю. Там і будуть ці позначки — вздовж усієї лінії адміністративного поділу.

UPD2: Наразі карта уже з „українським" Кримом. „В якості шару карт, на який накладаються виборчі геопросторові дані,

використовувався некомерційний електронний картографічний інтернет-ресурс – проект OpenStreetMap. Через правило „map what’s on the ground“ (додавайте на мапу те, що є насправді), встановлене радою редакторів проекту OpenStreetMap, Кримський півострів, анексований Росією, відображається як спірна територія“, – пояснює керівник Служби розпорядника Держреєстру.

UPD1: Геодані із позначками РФ взяті з OpenStreetMap. Тому питання саме до цієї „контори“: чому вони визнають анексію Криму.

Нагадаємо, нещодавно компанія Apple на території Росії почала відображати Крим і Севастополь «російською» територією в своєму додатку «Погода». При цьому в материковій частині України і на анексованому півострові Севастополь, Сімферополь, Керч та інші міста не відображаються ні частиною України, ні частиною Росії. Депутати Європарламенту надіслали компанії Apple листа у якому закликали виправити позначення півострова у відповідності до міжнародного права http://bit.ly/2RJj9sn

---

Артем Мирошниченко: що відомо про вбивство та до чого тут мова?

За ці кілька днів нас просто завалили повідомленнями з питанням: за що вбили волонтера з Бахмута Артема Мирошниченка. Чи справді напад був через мову чи, може, це маніпуляція і спроба створити «сакральну жертву».

За даними поліції – активіста вбили «безпричинно». Родичі й друзі активіста наполягають – нападники били Артема через те,

що він відповідав їм українською мовою.

Версію про напад на активіста через українську мову поширив Український тиждень http://bit.ly/2sgmDs0 Після чого вона розлетілася десятками ЗМІ і дописами в соцмережах.

Артемівський суд називає інформацію про те, що цей злочин був скоєний на ґрунті ненависті до української мови та України – недостовірною. «Поширена в багатьох публікаціях і соцмережах інформація ґрунтується на неправдивих даних. У ході закритого судового засідання, яке проводилось судом другого грудня, таких фактів не встановлено та не виявлено» http://bit.ly/36nktFI

Головний редактор журналу „Український тиждень“ Дмитро Крапивенко у відповідь на критику на своїй фейсбук-сторінці звернув увагу на те, що джерела, з яких отримана інформація –

достовірні. http://bit.ly/347hAay

Ми поспілкувалися з братом активіста, який переконаний, що на Артема напали через його проукраїнську позицію та українську мову.

Ми спробували зібрати докупи все, що є по цій справі. Остаточну крапку в цій історії поставить слідство.

Як усе було

П’ятого грудня помер активіст волонтерської групи «Бахмут Український» Артем Мирошниченко. За тиждень до цього хлопця жорстоко побили: перелом основи черепа. Артему провели складну операцію. Весь цей час він перебував у комі.

З матеріалів справи, озвучених на засіданні суду, стало відомо, що на Мирошниченка напали два п’яних хлопці: 16-річний боєць змішаних бойових мистецтв і його 17-річний друг, торік судимий за пограбування.

Відеокамери з навколишніх будинків і відеореєстратор з машини зафіксували, що вони наздогнали Мирошниченка неподалік його дому. Один із них почав його гемселити руками й ногами. Коли Артем впав, нападник ударив його головою об бетонну плиту http://bit.ly/2RDeubG, http://bit.ly/2LCDrQA, http://bit.ly/36pS1mD

Непритомного чоловіка помітила продавчиня з кіоску неподалік. Вона його впізнала, але спочатку пішла до його родичів, які вже і викликали швидку та поліцію. Старшого нападника затримали наступного ранку. Йому інкримінують умисне тяжке тілесне ушкодження, що спричинило смерть — карається позбавленням волі від семи до десяти років. Вирішується доля неповнолітнього, який в момент нападу стояв поруч http://bit.ly/2P6innQ, http://bit.ly/2LDXa2w, http://bit.ly/2Yyqdd3

Водночас голова правління Центру прав людини Тетяна Печончик

стверджує – на суді було встановлено, що до побиття активіста причетні обидва нападники. http://bit.ly/2rnlTRN

Це нам підтвердив і брат Артема – Сергій Мирошниченко. Ба більше – за його словами, спершу Артемові вдалося втекти. Бити почали, коли наздогнали вдруге – тобто, його свідомо переслідували. Щоправда, ані на сторінці поліції, ані на сторінці Артемівського суду про це не зазначено.

Мотиви нападу

Очільник поліції Бахмута Ярослав Меженний каже, що нападники «безпричинно» почали бити Артема. Потім хотіли його пограбувати, але за неуточнених причин не змогли забрати сумку. Тож залишили побитого активіста і пішли додому.

Поліцейським нападники пояснили, що просто хотіли потренуватись. «Той, хто нападав, був більше п'яний. Він займається боксом і вирішив перевірити свої навички», – розповів Меженний.

За свідченнями одного з нападників Миколи Барабаша, Артем перший до них звернувся, штовхнув, а потім вони його вдарили. Після побиття Артем продовжував за ними йти, вони нібито хотіли віддати йому паспорт та телефон, але Артем не брав.

Інший підозрюваний Олександр Баришок заперечує, у нього є своя версія події:
«Я одразу помітив, що Артем з бородою. Коля запропонував його побити, а я йому кажу: «Не треба, він же богослужитель». Але Коля мене не послухав, побіг за ним, я теж став бігти за ними. Коли наздогнав, просив його не бити, але він мене не слухав, а тільки ставав агресивним. На прохання чоловіка не чіпати його теж не реагував. Потім Коля, взявши чоловіка за руку, вдарив, чоловік впав і вдарився об асфальт.
Після першого удару чоловік відключився, ми його обперли об дерево. Я почав іти геть. Обертаючись, бачив, що Коля ніби відпрацьовує на ньому удари і лазить по кишенях. Потім Коля мене наздогнав і ми прийшли до мене додому. Я готовий

відповісти за свої вчинки, але нехай не вішають на мене всю вину». http://bit.ly/347GuGP

Досудовим розслідуванням встановлено, що вдома хлопців зустріла мати Баришка. Вона розповідала, що її син був тверезий, а Барабаш п’яний і його рука і берці були в крові. Вона почула розмову підозрюваних, коли Барабаш пропонував Баришку піти добити когось.

Брат убитого Сергій Мирошниченко не вірить у версію поліції про випадковий напад і вважає, що на Артема напали через його проукраїнську позицію та україномовність зокрема. «Одна жінка чула крики нападників, коли вони почали чіплятися до брата. Той їм щось відповів і вони голосно запитали: «А ти можеш на нармальнам язикє ґаваріть?!»

За його словами, вона – єдиний свідок трагедії – пізніше відмовилася від своїх слів, у поліцію йти відмовляється, оскільки боїться помсти. «Немає сумнівів, що причиною нападу стала саме українська мова – підсудний забажав перекладача з української на першому засіданні. Це перший факт. Потім його захисниця сказала, що мову він знає, але сама говорила під час засідання весь час тільки російською».

Слова Сергія підтверджує Оксана Болотюк, начальниця відділу Бахмутського бюро правової допомоги, керівниця ГО “Бахмутська ліга правозахисників”. Вона каже, якщо жінка все ж дасть показання, буде додана інша стаття. «Її показання кардинально вплинули б на цю справу. Ми би розуміли, як нам далі діяти. Для нас дуже принципово довести, що це напад саме на українців, які бережуть свою мову на Донбасі» http://bit.ly/36jGgho, http://bit.ly/36wO3J1

Олександру Баришку обрали запобіжний захід – 60 днів тримання під вартою. Вчора мало відбутися ще одне судове засідання, на якому мали обрати запобіжний захід Миколі Барабашу, але повідомили про замінування зали суду, тому судове засідання перенесли.

Остаточну крапку у цій історії поставить слідство. Наразі офіційні органи заперечують версію, що Мирошниченка вбили через українську мову.

Проте, на цю версію вказують неофіційні джерела. Наразі Сергій Мирошниченко шукає свідків, які могли бачити його брата та нападників в день трагедії. Зокрема, йдеться про людей, які були в той час на зупинці (попередньо 4 людини), авто з відеореєстраторами, які стояли або їхали в в районі по вулиці Горького, в районі зупинки тролейбуса “вул.Шевченка“, поштового відділення #7 близько 21:00 http://bit.ly/2E7AbII

Кардіохірург Тодуров рекламує екстрасенса Кашпіровського

Ми не могли не відреагувати. Навіяно останніми подіями.

Кардіохірург Тодуров рекламує у себе на сторінці Кашпіровського. Того самого, який 30 років тому лікував через телевізор.

„Цілитель“ Кашпіровський рекламує Тодурова і дякує Гордону. Тому самому, який розказував про „медичні пірамідки Шинсе“ від усіх хвороб.

Десь одна Ольга Богомолець дістає свою колекцію ікон.

Згадуємо Уляну Супрун, доказову медицину і міжнародні протоколи лікування.

І так, телемедицина – це дистанційна медична консультація, при якій лікар, що безпосередньо проводить обстеження та лікування пацієнта, отримує дистанційну консультацію іншого лікаря з використанням телекомунікацій (тобто по відеозв’язку або у

вигляді обміну електронними повідомленнями у випадках, коли відстань є критичним чинником, наприклад, в сільській місцевості). І так, телемедицина не має нічого спільного із Кашпіровським та зарядженою водою.

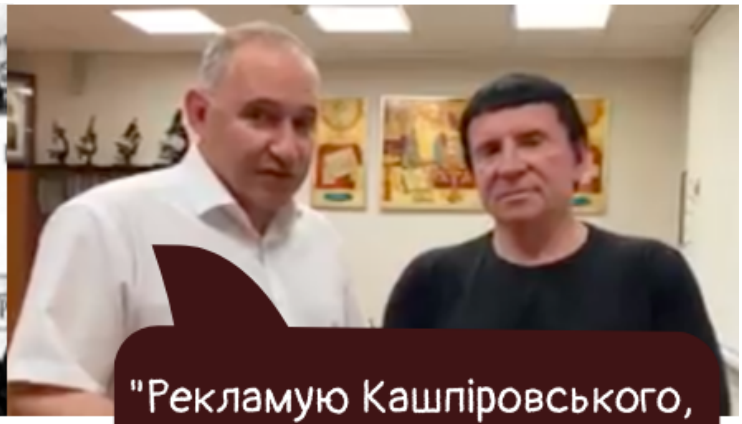
А ми є також в телеграмі https://t.me/behindtheukrainiannews та інстаграмі @behind_the_news Приєднуйтеся!

"Я був першим:
"Медична пірамідка
Шинсе - лікування
практично всіх хвороб"
Д. Гордон

"Рекламую Кашпіровського,
який 30 років тому
лікував всю країну
по телевізору, бо тоді не
було блогерів"
Б.Тодуров

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Де моя
колекція ікон?

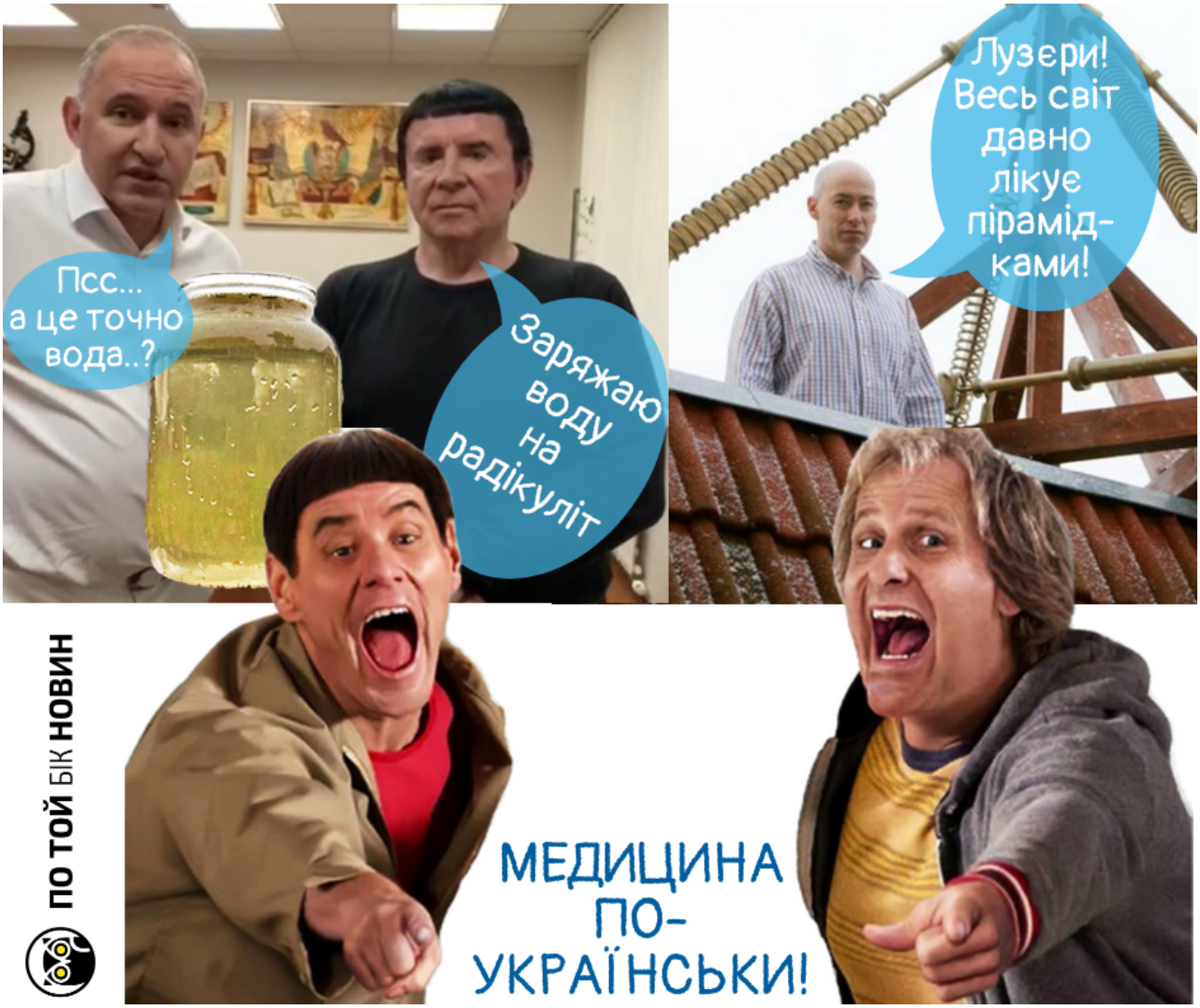
Я ТЕЖ ТАК ВИТЯГНУ РУКУ

АЛЕ ЗАРАДИ ГІПОКРАТА АБО ВСІХ У КОГО ВИ ТАМ ВІРИТЕ, КЕРУЙТЕСЯ ДОКАЗОВОЮ МЕДИЦИНОЮ

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Не хочу вас розчаровувати, але телемедицина не має нічого спільного із Кашпіровським
ПО ТОЙ БІК НОВИН

Допомогти сиротам чи потішити его: подарунки вихованцям інтернатів

Чому не потрібно дарувати дітям з інтернатів дорогі подарунки і як можна допомогти дітям, які позбавлені батьківської опікиПам’ятаєте, кілька тижнів тому ми розбирали інтернет-лохотрон із передноворічними подарунками для дітей? Серед іншого ми написали: якщо хочете допомогти дітям, то для цього є десятки інших способів. Наприклад, подарувати щось малюку в

інтернаті. Навколо цієї поради розгорнулася дискусія і ми вирішили «копнути» глибше.

Ми поспілкувалися про подарунки для вихованців інтернатів перед святами із комунікаційницею благодійної організації Надія і житло для дітей

Дарією Байрак, яка пояснила, що поки не почала займатися темою сирітства, теж думала, що подарунки для дітей в інтернатах – це добре. Насправді – не зовсім.

Дар'я розповідає про те, як загалом влаштована інтернатна система в Україні (а ми по тексту даємо власні ремарки).

Трохи цифр

Отож, в інтернатах сиріт не більше 8%. А понад 92% – це діти, які мають батьків. Причин, чому діти потрапляють в інтернати, багато, але найпоширеніша – бідність або невлаштованість сім'ї.

Тобто, у переважної більшості дітей є батьки. І дитині краще з батьками, ніж в "ситому" інтернаті.

Щороку в бюджет України закладають до 10 млрд грн на інтернатні заклади – (інтернатні заклади у віданні трьох міністерств – Міністерства соціальної політики, Міністерства освіти і науки України і Міністерства охорони здоров'я).

Це багато чи мало? Насправді, це в середньому 10 тисяч гривень на кожну дитину в місяць. Лише 15% з цієї суми йде на одяг та їжу для вихованців. Решта – на оплату працівників, комунальні послуги закладів і тд. Тобто, фактично гроші витрачаються на утримання інтернатів, а не на дитину. Проте матеріальний стан – не найгірша проблема. Дітям часто потрібна медична та психологічна допомога, навички жити у суспільстві, а деколи навіть вміння зварити макарони або пельмені.

Допомога інтернатам. Чому подарунки – не найкраща ідея?

Є кілька видів подарунків. Найчастіше – це солодощі. У багатьох дітей після такої кількості солодощів, як перед новорічно-різдвяними святами, трапляються розлади кишково-шлункового тракту. Наступного дня – діарея, рвота, алергія. Солодощі у таких кількостях – шкідливі. І якщо дорослі не можуть цього зрозуміти, то діти тим паче.

Іграшки. Потрібно розуміти, що у дітей в інтернатах немає особистих речей. Вранці видали одяг, ввечері забрали. Коли дітям приносять іграшки, їх ставлять на поличку, щоб не зламалася. Якщо ви купуєте іграшки в інтернат, це не означає, що дитина буде нею гратися. Там практично нема особистого простору.

Одяг та речі. Тут все залежить від матеріальних можливостей інтернату. Трапляються випадки, коли «благодійники» приносять речі, куплені у секонд-хендах або речі у поганому стані. Тому краще уточнити в інтернаті, що потрібно. Весь не новий одяг має пройти санітарну обробку, тобто дезінфекцію, прання, прасування. У свою чергу, це час персоналу, а часто – відсутність дезінфікуючих і миючих засобів у потрібній кількості. Тому для керівництва – це частіше головний біль, а не допомога.

Від «По той бік новин»: *Дар'я раптово запитує, чи бачили ми тумбу біля ліжка дитини в інтернаті?*

На цій тумбі нічого немає. Це найкраща ілюстрація того, що як живеться дітям в інтернатних закладах. Як в армії… Тільки в армії дорослі і сформовані люди, а тут діти, як уже мають певні психологічні травми. Уявіть, у кімнаті живе по 10 дітей, у них спільні душові, які навіть не розділені перегородками, спільний туалет на кількох осіб, теж без перегородок. Чи можна говорити про повагу до особистості в таких умовах?

Існує також практика, коли діти замовляють собі подарунки. Дорогі. Чому це погано? ДІти не знають вартості цих речей,

вони живуть ізольовано. Для них це абстрактна ціна. Дехто сприймає це як статусну річ, дехто вимінює ці речі на цигарки, цукерки та інші товари. Коли дитина губить або розбиває, наприклад, телефон або ноутбук, вона це не сприймає як велику втрату, спрацьовує підхід «я попрошу і мені ще куплять».

Це має наслідки, адже виховує модель споживацького ставлення: я – сирота, мені всі винні. В дорослому житті такий підхід теж зберігається. «Компенсуйте мені».

Від «По той бік новин»: *Ми зараз живемо в цифровому світі і мобілка та ноутбук – це не елементи розкоші, а речі, які задовольняють щоденні потреби. Діти в інтернатах і так відірвані від життя і розвитку суспільства. Телефон або ноутбук – це вихід у зовнішній світ.*

З іншого боку: хтось же повинен платити за мобільний зв'язок. У дітей коштів немає. В інтернатах не передбачені такі витрати. Також діти не розуміють загроз, які несе інтернет.

Від «По той бік новин»: *пишіть у коментарях, як ви вважаєте, мобільні телефони, ноутбуки та інтернет для вихованців інтернатів – це інтеграція у зовнішній світ чи загроза, до якої вони не готові?*

Подарунки за пісні та вірші

Інший бік медалі – це сприйняття дітьми новорічно-різдвяних свят та «благодійників». Зачасту, це такий собі бартер. Поширена практика, коли дітей змушують давати концерти, читати віршики, співати пісеньки. 10-15 концертів за тиждень. Вихованці інтернатів втрачають відчуття свята.

Від «По той бік новин»: *нещодавно спілкувалися із одним чоловіком, який ріс в інтернаті, а також має інвалідність. У нього проблеми із житлом і він під кожним постом лідерів думок, чиновників, журналістів та зірок шоу-бізнесу кидає однотипний текст про те, щоб йому допомогли. Ми вирішили йому написати із пропозицією конкретного алгоритму дій (до кого*

звертатися, чому потрібно писати звернення і пройти всі бюрократичні кола пекла і тд), адже масовий спам робить лише гірше. Більше того, інформація у тексті, який він залишає, застаріла. Чоловік відмовився робити конкретні кроки, щоб вирішити проблему. Натомість хоче зв'язатися із журналістами, щоб вони вкотре зняли про нього сюжет і показали, як погано йому живеться.

Насправді, проблема лежить глибше. Люди, які приїжджають у дитбудинки раз в рік перед святами – вони для дитині не цінні. Це люди, які тішать своє его. Маленькі діти надіються, що їх всиновлять, але люди приїхали і поїхали, погравшись з дитиною один раз, а вихованці дитбудинків отримують психологічні травми. Наприклад, розлад прив'язаності https://bit.ly/2LtTbFp

Це не означає, що не треба допомагати

Лікування. У дітей в інтернатах є проблеми із зубами. Коштів у закладах на це практично немає. Тому варто подзвонити в інтернат і запитати, чи потрібна допомога із лікуванням і, наприклад, стоматологією зокрема.

Якщо хочете поїхати в Інтернат, то варто розуміти, що треба їздити постійно і вибудувати контакт з однією дитиною. Можна бути другом, наставником, не обов'язково всиновлювати або брати опіку над дитиною. Це просто спілкування і відвідування конкретної дитини з певною періодичністю.

"Пакет випускника" – сковорідка, каструля, постільна білизна – предмети першої необхідності для самостійного життя. Вони стануть у нагоді тим, хто за кілька місяців покидає інтернат.

Оплата репетитора для підготовки до ЗНО. Освіта в інтернатах не дуже високої якості, а зовнішнє оцінювання дозволяє розраховувати на більш оплачувану професію.

Допоможіть Центрам, які підтримують сім'ї: центри соціальної підтримки дітей і сімей, центри матері і дитини, притулки для

жінок, що постраждали від насилля.

Хочете допомогти дитині – допоможіть її сім’ї. Це бідні сім’ї, в яких батьки вважають, що дитина в інтернаті буде краще забезпечена, ніж дома. Таким сім’ям потрібно допомогти і втримати їх від спокуси віддати дитину в інтернат. Це потребує значно більше зусиль, аніж купити цукерки чи фарби до Дня Святого Миколая чи на Новий рік. Тому повертаємося до питання: в чиїх інтересах ви допомагаєте: потішити власне его чи справді допомогти дитині?

І звісно, розповсюджуйте інформацію, як треба і як не треба допомагати.

В**ід “По той бік новин”:** *що ж, тема складна і багатоаспектна. Ми відкриті до дискусії, діліться вашими думками у коментарях.*

Які подарунки не варто дарувати вихованцям інтернатів

Чи бачили ви тумбу дитини в інтернаті? Там немає нічого. Взагалі.

Наближаються свята, а разом з ними і волонтерські ініціативи з допомоги дітям-сиротам та дітям, які позбавлені батьківської опіки.

Ми зробили цікавий розгорнутий матеріал з Dariia Bairak із Надія і житло для дітей про те, що допомагати дітям і тішити власне его – це різні речі. Які подарунки не треба дарувати вихованцям інтернатів і на що краще звертати увагу читайте тут http://bit.ly/3460p98

Є кілька видів подарунків. Найчастіше – це солодощі. У багатьох дітей після такої кількості солодощів, як перед новорічно-різдвяними святами, трапляються розлади кишково-шлункового тракту. Наступного дня – діарея, рвота, алергія. Солодощі у таких кількостях – шкідливі. І якщо дорослі не можуть цього зрозуміти, то діти тим паче.

Іграшки. Потрібно розуміти, що у дітей в інтернатах немає особистих речей. Вранці видали одяг, ввечері забрали. Коли дітям приносять іграшки, їх ставлять на поличку, щоб не зламалася. Якщо ви купуєте іграшки в інтернат, це не означає, що дитина буде нею гратися. Там практично нема особистого простору.

Одяг та речі. Тут все залежить від матеріальних можливостей інтернату. Трапляються випадки, коли «благодійники» приносять речі, куплені у секонд-хендах або речі у поганому стані. Тому краще уточнити в інтернаті, що потрібно. Весь не новий одяг має пройти санітарну обробку, тобто дезінфекцію, прання, прасування. У свою чергу, це час персоналу, а часто – відсутність дезінфікуючих і миючих засобів у потрібній кількості. Тому для керівництва – це частіше головний біль, а не допомога.

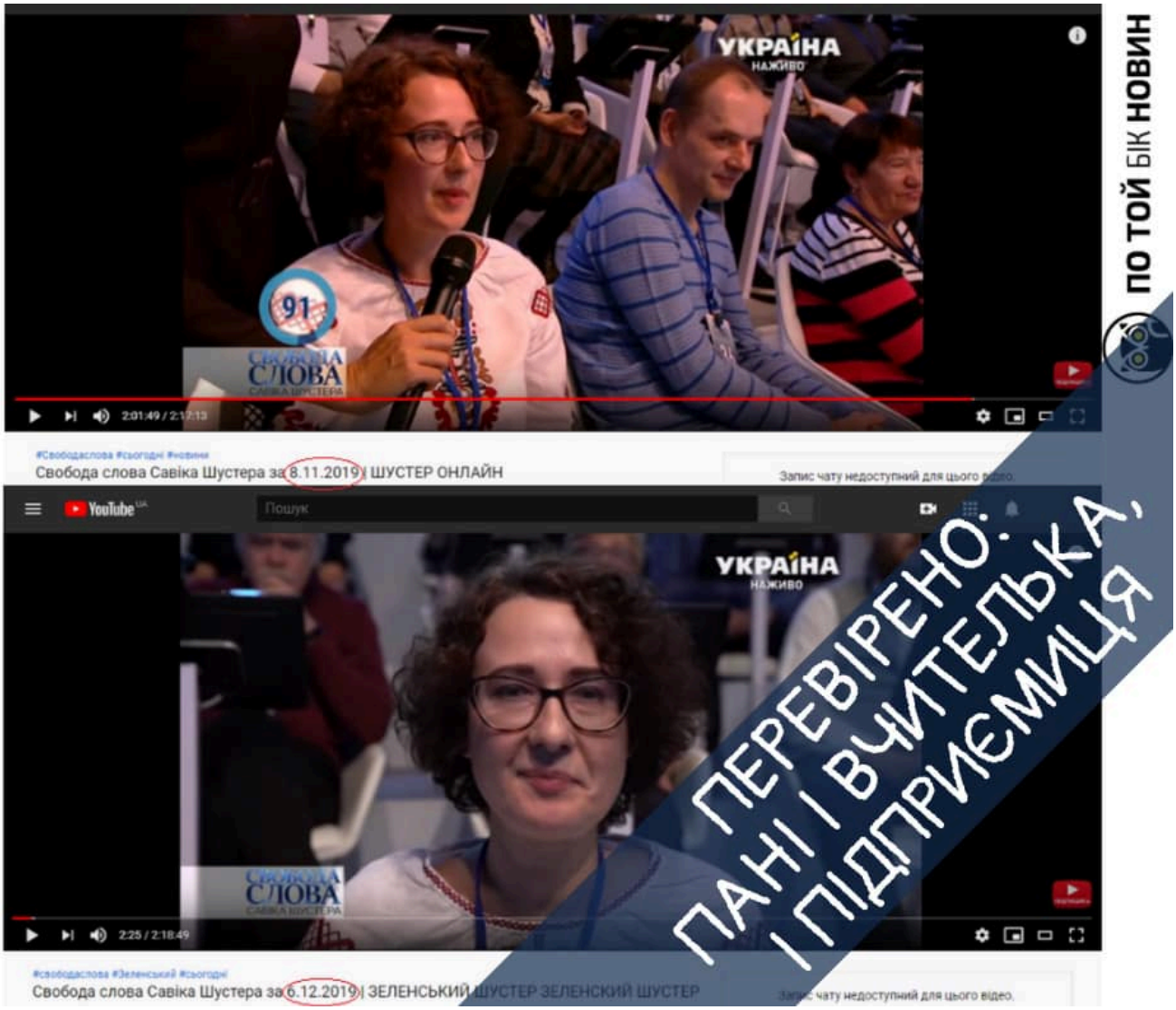
Існує також практика, коли діти замовляють собі подарунки. Дорогі. Чому це погано? Діти не знають вартості цих речей, вони живуть ізольовано. Для них це абстрактна ціна. Дехто сприймає це як статусну річ, дехто вимінює ці речі на цигарки, цукерки та інші товари. Коли дитина губить або розбиває, наприклад, телефон або ноутбук, вона це не сприймає як велику втрату, спрацьовує підхід «я попрошу і мені ще куплять».
Це має наслідки, адже виховує модель споживацького ставлення: я – сирота, мені всі винні. В дорослому житті такий підхід теж зберігається. «Компенсуйте мені».

Це не означає, що допомагати не треба! Треба! Яким чином допомогти читайте тут http://bit.ly/3460p98

Дволикість: хто був гостем Савіка Шустера?

UPD2: Отож, зрада скасовується. Нам вдалося поспілкуватися із пані Тетяною, яка на фото. Вона – дійсно, вчитель початкових класів за освітою. Працювала вчителем початкових класів до декретної відпустки. Зараз працює в одній із приватних шкіл вчителем групи продовженого дня у молодших класах. Також вона пояснила, що на початку передачі знімали короткі сюжети про багатьох учасників. Вона представилася як підприємець. „бо це правда. Для мене це основне. Коли в ході передачі дізнались, що в залі є учитель (соціологи просять перед передачею заповнити анкети, я написала те, що у трудовій), то сказали про можливість задати питання міністрові“, – розповіла жінка. Тому це той рідкісний випадок, коли жінка працює і вчителем, і займається підприємницькою діяльністю. (Для особливо скептичних наших читачів зазначимо, що попросили в пані Тетяни фото диплома і фото трудової книжки, перевірили, це не фотошоп, документи справжні).

UPD 1: Дякуємо за оперативність. Написали пані Тетяні, чекаємо на відповідь. Окремо, зазначимо, що сама пані Тетяна називає себе „копірайтером“ – дивіться більше скрінів у нас в коментарях. Також є позиція від представниці „Свободи слова Савіка ШУстера“, яка каже, що пані на фото і вчителька, і приватний підприємець. Отримаємо відповідь від пані Тетяни – повідомимо вам.

Друзі, треба ваша допомога. Якщо коротко: раптом впізнаєте пані на фото, напишіть нам. А тепер розкажемо, чому ми цікавимося.

Ви ж усі знаєте про «мандрівних акторів» – людей, що кочують з програми в програму і щораз видають себе за інших осіб? UPD: алілуя! Жінка на фото – не „мандрівна акторка“. Читайте апдейти вище і наприкінці тексту.

П’ятниця. Вечір. Шустер. Тут роблять гучні політичні заяви і з’ясовують міжпартійні стосунки. Що не випуск, то джерело маніпулятивних прийомів та популізму. Сюди приїжджає навіть президент України напередодні «нормандської» зустрічі. А ведучий не без пафосу каже: «Я хотів би ще раз показати, серед іншого й президентові України, як відбувається відбір авдиторії» http://bit.ly/2LwSGKI (переклад з російської – По

той бік новин).

А тепер до суті: опитування присутніх у студії глядачів автори (а деколи і гості – наприклад, міністриня охорони здоров'я Зоряна Скалецька http://bit.ly/36i2Mr8) чомусь уважають репрезентативним http://bit.ly/2PmQZ3K Загалом сто людей, «які представляють всю країну», привезені в студію з різних областей. Хочемо наголосити, що такий підхід має стосунок до репрезентативності як Савік Шустер до спілкування українською мовою.

Отож, треба ваша допомога в ідентифікації однієї з учасниць студії, яка називає себе– Тетяною з Одеси. У випуску від восьмого листопада вона представлена як учителька початкових класів http://bit.ly/2rpJHnV Через місяць цю вчительку знову запрошують до студії. Та сама людина, навіть одяг той самий – вишиванка. Але називає вона себе тепер геть інакше – приватний підприємець http://bit.ly/38is61S

Чи може бути таке? Теоретично так. Ніщо не заважає вчительці у вільний від викладання час розвивати свій бізнес, мати зареєстрований ФОП. Офіційно займатися, скажімо, репетиторством, платити податки. Або звільнитися зі школи і стати підприємцем. Хоча на практиці дуже сумнівно. Особливо, коли це стосується репрезентативного опитування. Одна й та ж людина представляє в студії позицію підприємців і вчителів.

На жаль, у програмі не називають прізвище вчительки. «Google зображення» не розпізнає її обличчя. Якщо ви знайомі з Тетяною – розкажіть нам про неї. Хто вона і ким працює насправді.

До речі, у випуску в листопаді вона ставила питання присутній в студії міністрині освіти і науки Ганні Новосад. Якщо ця пані така "репрезентативна", то й питання, як-то кажуть, взагалі не зрежисоване:

«Я вчитель початкових класів і в мене в сім'ї два школяра – це перший і третій клас. Я помітила що кожного року держава випускає повністю нові підручники. Але вони майже не

змінюються всередині. Змінюється тільки нумерація сторінок. Чому так відбувається?».

UPD: Питання не зрежисоване, жінка, дійсно, має відповідну освіту, до декретної відпустки працювала вчителем початкових класів, зараз працює вчителем групи продовженого дня в одній із приватних шкіл.

Нещодавно ми вже писали про маніпуляції у «Свободі слова Савіка Шустера». В тій програмі ведучий запросив до студії фейкових та сумнівних експертів http://bit.ly/3434V8e

Отож, якщо ви знаєте пані на фото – напишіть нам, будь ласка.

Як ми вивели на чисту воду фейсбук-бота

UPD: Фейковий профіль уже заблоковано. Друзі, дякуємо вам, адже це вдалося зробити спільними зусиллями!

***

Знайомтеся – це фейсбук-бот Даша Гончарова. Вигаданий персонаж, завдання якого – дискредитація Верховної Ради та України загалом. В інформації «про себе» «Даша» вказала, що працює в пресслужбі українського Парламенту. “Зраду” поширили понад 2300 користувачів.

Як ми з’ясували, що «Даша» – це бот?

– Профіль зареєстровано всього три місяці тому. Перші дописи – це привітання з днем народження від інших інтернетботів. Потім цілковите затишшя. І лише з середини листопада з’являються політичні пости антиукраїнського змісту.

– «Даша» видає за свої фотографії світлини москвички Марі Тарасової, яка називає себе акторкою http://bit.ly/2PkN0Vf

– На порталі Верховної Ради не числиться особа з таким прізвищем http://bit.ly/38ayYOJ «Ніяка Даша Гончарова у нас не працює, – заявили нам у пресслужбі. – Ми знаємо про цей фейковий профіль. Бачили, в коментарях хтось сказав, що це фейк. Тож нічого не робимо у зв’язку з цим».

Її сторінка набула розголосу після того, як один із

користувачів розмістив скріни її дописів. У них вона висміює українську церкву, активістів Майдану та патріотів загалом. Натомість позитивно відгукується про російського президента та закликає дружити з країною-агресором.

Допис підхопили обурені українці – понад 2300 поширень, і сайти-сміттярки: «Сотрудница Верховной Рады топит за Россию и ненавидит активистов Майдана». Мало хто зауважив, що автор «викривального» посту – дуже схожий на бота: без власних фото, із придуманим іменем та зареєстрованим у жовтні аккаунтом.

Що робити, якщо виявили інтернет-бота?

– Поруч із кнопкою «Повідомлення» натисніть горизонтальні трикрапки. Оберіть «Надіслати запит на підтримку або скаргу на профіль». Виберіть проблему. Наприклад, «Видавання себе за іншу особу», «Фальшивий обліковий запис» або «Несправжнє ім’я». Ось тут відеоінструкція http://bit.ly/2OYy6oQ

– Щоб повідомити іншим користувачам про цю проблему, не поширюйте фейковий профіль – цим ви тільки додасте йому популярности. Ботам не важливо що саме ви пишете, для них головне – ваша реакція та увага. Наприклад, коли сайти поширили фейк про співробітницю, яка нібито топить за дружбу з Росією, «Даша» в одному зі своїх дописів тішилася такій увазі. Тому краще постити прінтскрін фальшивої сторінки з пояснювальним текстом.

Фейковий допис «Даші Гончарової» досі чинний і продовжує множити дописи антиукраїнського змісту. Якщо маєте час та бажання – можете поскаржитися на нього. https://www.facebook.com/profile.php?id=100040986587092

Не так давно ми розповідали про те, як працюють київські ботоферми. Журналіст-розслідувач Слідство.Інфо, працював ботом під прикриттям. Залишав стабільно по 300 коментарів за кілька годин. Скільки за це платять, як кажуть, кого підтримувати і кого мочити, скільки коштує один ботокоментар – усе це дивіться в розслідуванні «Я – бот» http://bit.ly/38f87AW

Дякуємо Nik Feysenko, що звернув увагу на цей фейк та зібрав частину аргументів??

P.S. Сьогодні з’явився ще один фейковий профіль. До того ж шахрайський – від імені військової журналістки Євгенії Подобної просили про допомогу http://bit.ly/36ePXxD „Я в тяжолом состоянии, прошу вас родные о помощи и праве на жизнь“, – писали зловмисники. Подобна вчасно помітила це і попередила своїх друзів і підписників не вестися на шахраїв. Уже за кілька хвилин фейковий профіль вдалося заблокувати.

Новий класифікатор втрат на фронті: що не так?

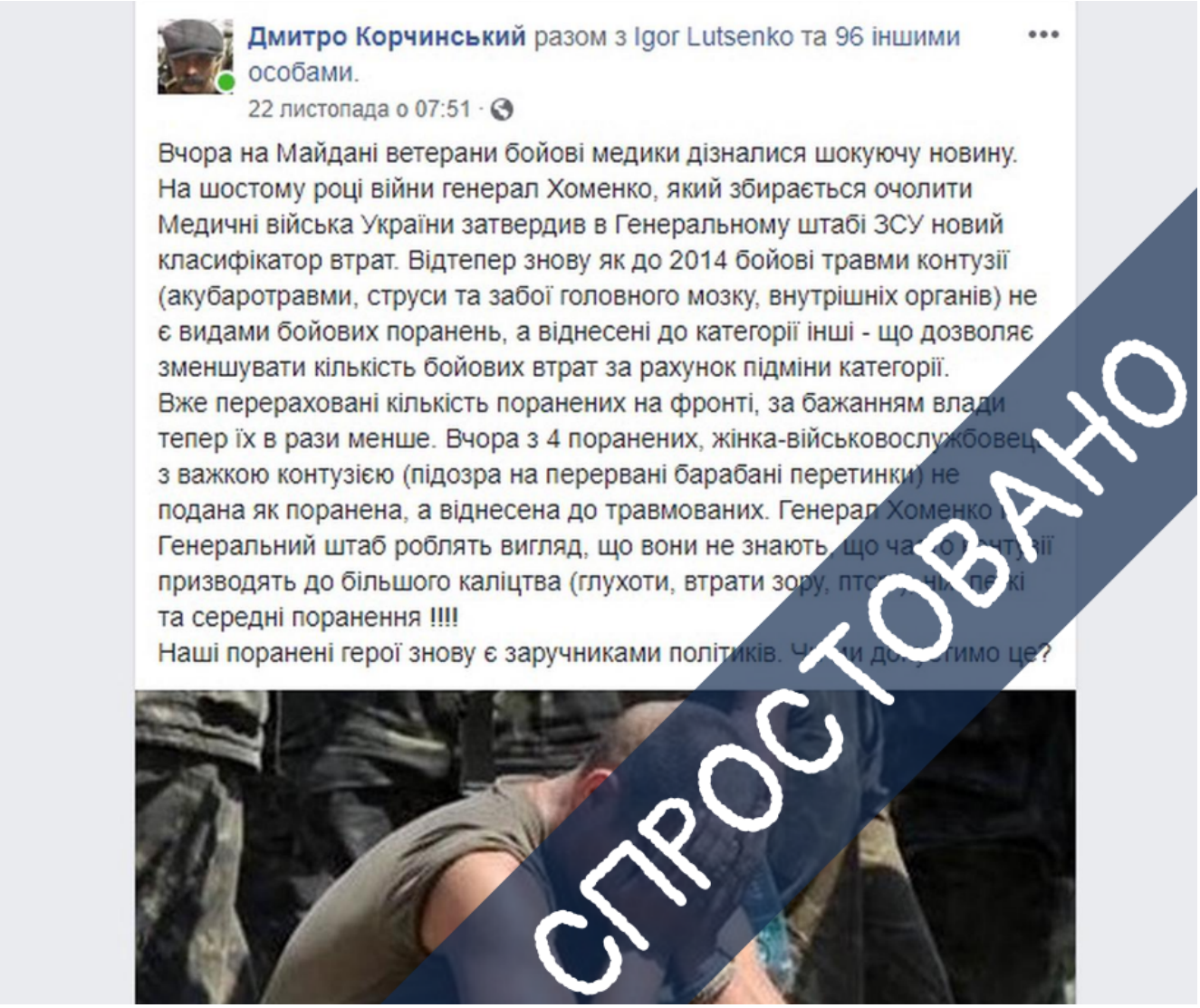
Пам’ятаєте, як нещодавно поширювали зраду, ніби-то Генштаб затвердив новий класифікатор втрат на фронті. Так, це правда. Але навколо цього почали розганяти нову зраду – мовляв, травми контузії більше не вважаються бойовими пораненнями. Отож, ми отримали від Міноборони документи, яких немає в Інтернеті, але навколо яких розганяли “все пропало”: Класифікатор втрат особового складу ЗСУ, Військовий стандарт 01.305.003 і навіть тимчасову інструкцію з кодифікації бойових уражень, небойових травм та захворювань.

Усі документи знаходяться тут: http://bit.ly/2OLFYKm Але не все так просто, читайте до кінця.

А тепер роз’яснимо, що трапилося.

Скандал почався з допису очільника партії «Братство» Дмитра Корчинського (дивіться зображення в коментарях). Його слова взяли на віру – кинулися цитувати численні ЗМІ, волонтери, активісти, пабліки в соцмережах. Ба більше – сам Корчинський

тегнув у своєму дописі близько ста людей – від громадських діячів до політиків.

Спростування Міноборони

Медична служба ЗСУ відкинула звинувачення. «Категорія «санітарні втрати» відноситься до бойових втрат особового складу. Це і втрати особового складу внаслідок поранень, бойового стресу, бойових ушкоджень (травмувань), впливу негативних факторів від зброї, яку застосував противник, у тому числі ушкодження вуха внаслідок контузії, акубаротравми» http://bit.ly/2rmcE3M

За інформацією Медслужби, це прописано в новому Класифікаторі втрат особового складу ЗСУ, затвердженого начальником Генштабу від 24 жовтня 2019 року.

У повсякденній діяльності Медслужба користується Військовим стандартом 01.305.003 «Класифікація бойових уражень, небойових травм та захворювань у ЗСУ» та «Тимчасовою інструкцією з кодифікації бойових уражень, небойових травм та захворювань у Збройних Силах України».

Ми не повірили на слово і звернулися з запитом до Міноборони і Медслужби ЗСУ зокрема з проханням надати нам документи, на які вони посилаються. Нас довго «футболили» з одного управління до іншого, довго не могли визначитися, хто за що відповідає і чи не секретна це часом інформація. З'ясувалося, що Медслужба, яка писала спростування, в очі не бачила нового Класифікатора, на який посилається. Принаймні на той час.

Зрештою на десятий день нам таки надіслали, як зазначено у листі, і новий Класифікатор втрат особового складу ЗСУ, і згаданий Військовий стандарт 01.305.003, і навіть тимчасову інструкцію з кодифікації бойових уражень, небойових травм та захворювань.
Усі документи знаходяться тут: http://bit.ly/2OLFYKm

Ми проаналізували отримані документи і ось що з'ясували:

– Класифікатора, на який посилається Медслужба в спростуванні, серед них немає. За нього видають геть інші документи. В прес-службі Міноборони на це розводять руками, мовляв, це все, що надали зверху.

– Стандарт затверджений 4 жовтня 2019 року начальником головного військового-медичного управління Олександром Кумедою. Тимчасова інструкція підписана директором військово-медичного департамента МОУ А.Вербою.

У жодному з наданих документів не згадується начальник Генштабу ЗСУ Руслан Хомчак, який ніби затверджував новий Класифікатор. Але і немає згадки про генерал-майора медичної служби Ігора Хоменка, на якого посилається Корчинський.

– Військовий стандарт, яким Медслужба користується в своїй

повсякденній діяльності, не є релевантним документом. У ньому є лише таблиця класифікації уражень за частиною тіла та характером – це ніяк не прив’язано до походження ураження.

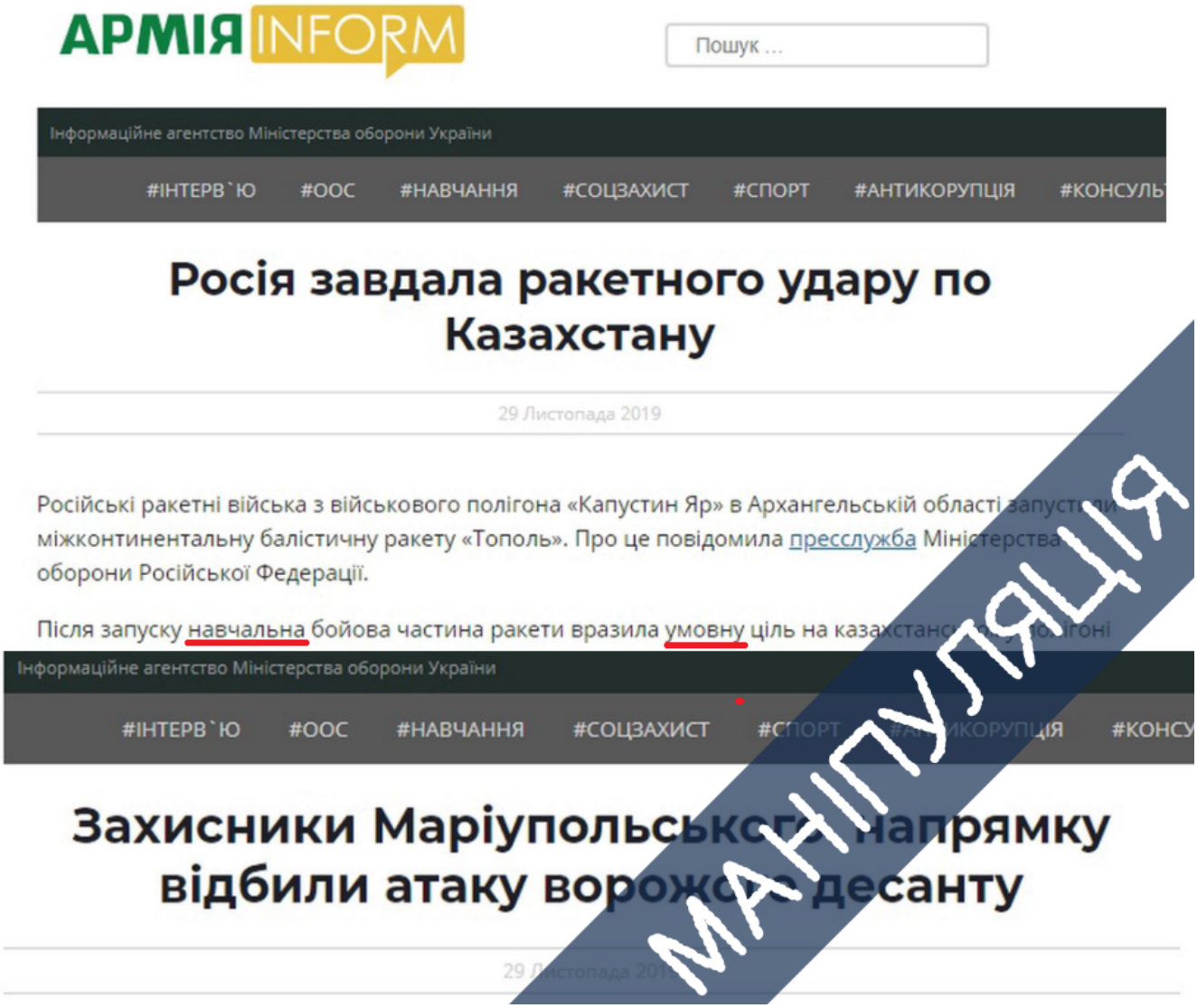
Так, цього недостатньо, аби підтвердити спростування Медслужби, але достатньо, аби поставити під сумнів слова розповсюдника «зради» – Корчинського.

У своєму дописі він пише: «Відтепер травми контузії (акубаротравми, струси та забої головного мозку, внутрішніх органів) не є видами бойових поранень, а віднесені до категорії ІНШІ – що дозволяє зменшувати кількість бойових втрат за рахунок підміни категорії».

У тимчасовій інструкції є таблиці для кодування обставин, причин і походження ураження. Так, ці таблички знову-таки одна до одної не прив’язані. Але ніде не сказано, що, наприклад, контузії, мають кодуватися як «інші» за походженням. Ба більше – в таблиці за походженням лише три пункти: бойове ураження, небойова травма та захворювання. Груп «інші» там взагалі немає. Можливо, вони згадуються в інших документах, які нам, за невідомих причин в Міноборони не захотіли показувати.

Сьогодні ми надіслали в Міноборони ще один запит із проханням надіслати чинний Класифікатор. Щойно отримаємо нову інформацію, ми доповнимо нею цей текст.

Інформагентство Міноборони маніпулює заголовками

Не лякайтеся – це про навчання: «Захисники Маріупольського напрямку відбили атаку ворожого десанту». Якщо вже відкрили новину з таким заголовком – читайте до кінця. А взагалі, слід оминати сайти-сміттярки, які таке публікують.

У першому абзаці уточнення: «підрозділи резерву операції Об'єднаних сил знищили умовний загін десантних кораблів противника ще на підходах до берега. На полігоні бойової підготовки за навчаннями захисників» http://bit.ly/35T4PkX

Ось іще один приклад: «Росія завдала ракетного удару по Казахстану». Вражає? Атож. І тільки з другого (!) абзацу можна дізнатися, що «після запуску НАВЧАЛЬНА бойова частина ракети вразила УМОВНУ ціль на казахстанському полігоні «Сари-Шаган» http://bit.ly/2Y9fTYQ

Усе б нічого, але більшість людей (за різними даними – від 60%

до 80%) поширюють інформацію, не прочитавши тексти новин далі заголовка. Так само, більшість людей формують власну думку щодо певних подій саме за заголовками в стрічці новин http://bit.ly/33B9GFT Так і народжуються чутки й фейки.

Реагувати на кожен з них – життя не вистачить. Але цього разу розсадником «дези» виявилося інформаційне агентство Міністерства оборони України «Армія INFORM». Про себе вони пишуть: «Наша мета – якісний інформаційний продукт, об'єктивність і неупередженість у редакційній політиці» http://bit.ly/2P2VgJA

До всього іншого журналісти агентства посилаються на «преССлужбу Міноборони РФ», яка через свій пропагандистський телеканал «Звезда» публікує упереджені, частково або повністю вигадані новини, що сприяють політиці російського уряду http://bit.ly/37Xmie1

Ознаки маніпулятивних заголовків (Інститут Масової Інформації (IMI))

– Забагато розділових знаків та емоційних цитат;
– Забагато епітетів позитивного/негативного забарвлення;
– Недосказаність, відсутність будь-якої інформації;
– Заклик до читача прочитати текст;
– Узагальнення;
– Відсутня логіка

Поділитися дописом або статтею спонукають також клікабельні заголовки. Нещодавно ми розповідали про основні ознаки, які змушують читачів сприймати інформацію в конкретному розрізі або спотворюють їхнє враження про подію http://bit.ly/34QNDg9